

**A Kúria
Jogegységi Panasz Tanácsának
h a t á r o z a t a**

Az ügy száma:	Jpe.I.60.035/2022/7.
A felperes:	Booking.com B.V. (1017 CE Amszterdam, Herengracht 597., Hollandia)
A felperes képviselője:	Hegymegi-Barakonyi és Társa Baker & McKenzie Ügyvédi Iroda (ügyintéző: ügyvéd, 1051 Budapest, Dorottya u. 6.)
Az alperes:	Gazdasági Versenyhivatal (1054 Budapest, Alkotmány u. 5.)
Az alperes képviselője:	Dr. Ay Zoltán Nándor kamarai jogtanácsos és Dr. Kolongya Dóra kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	versenyügyben hozott VJ/17-109/2018. számú határozat, mint közigazgatási cselekmény jogszerűségének vizsgálata
A jogegységi panaszt benyújtó fél:	a felperes
A jogegységi panasszal támadott határozat:	Kfv.V.38.235/2021/9. számú közbenső ítélet

Rendelkező rész

A Kúria a felperes jogegységi panaszát elutasítja.

A határozat ellen további jogorvoslatnak nincs helye.

Indokolás

A jogegységi panasz alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes a holland jog szerint bejegyzett gazdasági társaság, amely online szálláshely-közvetítő foglalási rendszert működtet.
- [2] Az alperes versenyhatóság a 2020. április 28-án kelt, keresettel támadott határozatával megállapította, hogy a felperes tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatot folytatott a magyarországi felhasználóival szemben:

- 2017. augusztus 1-jétől megtévesztette a fogyasztókat, amikor a televízió-reklámjaiban, Google Ads hirdetéseiben, a booking.com weboldalon, a Booking alkalmazásban, továbbá stratégiai partnerei által üzemeltetett oldalakon a szolgáltatásán keresztül foglalható szálláshelyekkel kapcsolatban azok „*ingyenes lemondhatóságát*” állította;
- 2015. június 1-jétől agresszív kereskedelmi gyakorlatot folytatott azzal, hogy a booking.com weboldalon és a Booking alkalmazásban elérhető szálláshely ajánlatokkal összefüggésben sürgető jellegű, pszichés nyomásgyakorlásra alkalmas tájékoztatásokat tett közzé;
- 2017. április 22-étől 2019. január 2-ig megsértette a szakmai gondosság követelményét az „*ezen a szálláson SZÉP kártyával is foglalhat és fizethet*” állítás nem egységes megjelenítésével.

A megállapított jogsértés miatt a felperessel szemben 2.500.000.000 forint versenyfelügyeleti bírságot szabott ki, és eltiltotta őt a fenti megtévesztő és agresszív kereskedelmi gyakorlatok folytatásától.

[3] A felperes az alperes határozata ellen közigazgatási pert indított, keresetét az elsőfokú bíróság a 2021. szeptember 29-én kelt és jogerős ítéletével elutasította.

[4] Ítéletének indokolásában hangsúlyozta: az ügyleti döntés nem csupán egy mozzanat, hanem egy hosszabb folyamat, amely tájékozódással, kereséssel, információgyűjtéssel indul meg. Az ekkor ért benyomások, a felugró ablakokban megjelenő ingyenes lemondás lehetősége mind olyan információk, amelyek a fogyasztót az ügyleti döntés meghozatalára sarkallják. Ezt az álláspontot támasztja alá a Kúria Kf.III.38.283/2018/12. számú határozata is. A felperes ezért az ügyleti döntést tévesen azonosította a szerződés megkötésének aktusával. A fogyasztókkal szembeni tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmának már a figyelemfelkeltéskor is érvényesülnie kell. Azaz nemcsak az olyan magatartás jogellenes, amely kizárólagosan meghatározza a fogyasztó döntését, hanem minden olyan magatartás, amely érdemben kihatással van a döntési folyamatra. A figyelemfelkeltés pedig kétségkívül e magatartások közé tartozik.

[5] Az, hogy az ingyenes lemondási opcióval foglalható szoba ára és az ezen lehetőség nélkül foglalható szoba ára között különbség van, a fogyasztó számára még abban az esetben sem tudatosul, ha a két ár egy adott találati oldalon, csak eltérő helyen jelenik meg. Az átlagos fogyasztóban ugyanis az ingyenesség lehetősége olyan kedvező képet generál, amely arra ösztönzi, hogy a neki egyéb kondícióiban megfelelő szoba megtalálása után már tovább ne vizsgálódjon. Az ingyenes lemondás opciója az ingyenesség szó köznapi értelmét tekintve azt jelenti, hogy ebben az esetben nem kell semmit sem fizetni, amennyiben lemondás miatt az utazás megghiúsul. Azonban nem feltételezi azt, hogy az ingyenes lemondás, mint a szálláshoz adott többletérték plusz fizetési kötelezettséggel jár, ami a szoba árába beépítenek. Mindez a fogyasztót arra sarkallja, hogy az ingyenes lemondási lehetőség tudatában úgy hozzon döntést, hogy további opciókról ne tájékozódjon, az ingyenes lemondási lehetőség nélküli ugyanilyen kondíciókkal rendelkező szoba árát ne keresse meg.

A Kúria jogegységi panasszal támadott határozata

[6] A felperes felülvizsgálati kérelmére eljáró Kúria a 2022. április 21-én kelt, jogegységi panasszal támadott közbenső ítéletével a jogerős ítéletet a bírság jogalapja tekintetében hatályában fenntartotta, a bírságösszege, a perköltség- és illetékviselésre vonatkozó rendelkezései tekintetében hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította.

- [7] Ítéletének indokolásában megerősítette: az ügyleti döntés meghozatala olyan folyamat, amelynek nemcsak az egészét, hanem egyes szakaszait is védi a jog. Ez okból minden olyan magatartást jogellenesnek kell minősíteni, amely érdemben kihatással van a fogyasztói döntés meghozatalára. A fogyasztó ügyleti döntése az a magatartás, hogy a felugró ablakban megjelenő üzenetek hatására az ajánlatot elfogadja vagy elveti.
- [8] A Kúria a Kfv.II.37.243/2021/11. számú határozatát idézve rámutatott: a felperes tévesen hivatkozott arra, hogy ingyenes lemondással foglalás esetén a lemondás igénybevételével a fogyasztót hátrány nem éri, a lemondásnak nincs ellenszolgáltatása. A hivatkozott döntés a jelen üggyel nem analóg. Jelentősége annak van, hogy az ingyenesség világos és egyértelmű jelentéstartalmat hordoz, az átlagfogyasztótól pedig nem várható el, hogy egy adott reklám tartalmában kételkedjen, annak valóságtartalmával ellentétes körülményeket keresse, kutassa. A felperes kereskedelmi kommunikációja nem volt egyértelmű, nem volt világos, a fogyasztó nem tudott pontos képet alkotni az ingyenes lemondással hirdetett szolgáltatás mibenlétéről, az a fogyasztó számára nyilvánvalóan egyfajta árkedvezmény formájában jelent meg, nem kellett szükségszerűen annak az ismeretnek a birtokában lennie, hogy habár a foglalás lemondásának nincsen díja, de az ilyen opcióval hirdetett ingyenes foglalás kedvezményét a szoba árába beépítették.

A jogegységi panasz

- [9] A felperes jogegységi panaszában a Kúria közbenső ítéletének hatályon kívül helyezését, és a Kúria új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte.
- [10] Előadta, hogy a felülvizsgálati kérelmében a Kúria Kfv.III.38.283/2018/12. és Kfv.II.37.243/2021/11. számon közzétett határozataitól jogkérdésben való eltérésre már hivatkozott, azonban a Kúria az eltéréssel okozott jogsértést határozatában nem orvosolta.
- [11] Az ügyazonosság bemutatását követően, az Kfv.III.38.283/2018/12. számú határozat kapcsán kifejtette, hogy az eltérés az ügyleti döntésnek a fogyasztókkal szembeni tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmáról szóló 2008. évi XLVII. törvény (a továbbiakban: Fttv.) 2. § h) pontja szerinti fogalmának értelmezése kapcsán áll fenn. A hivatkozott határozat indokolásának [60] és [61] bekezdései értelmében online értékesítés esetén kizárólag a termék virtuális kosárba helyezése (a „*Kosárba rakom*” gomb megnyomása) minősül az Fttv. 2. § h) pontja szerinti ügyleti döntésnek. Ennek megfelelője pedig a panaszos platformján az a mozzanat, amikor a fogyasztó a szállás aloldalán a foglalás gombra kattintással megkezdi a szoba foglalását. A panasszal támadott közbenső ítélet indokolásának [57] bekezdése hasonló a hivatkozott határozat indokolásához, azonban konklúzióját tekintve a jogerős ítélet álláspontjának elfogadása miatt attól mégis eltér. Sérelmezte, hogy a panasszal támadott közbenső ítélet a felülvizsgálati kérelem vonatkozó kifogásaival kapcsolatos indokolást nem tartalmaz.
- [12] A Kfv.II.37.243/2021/11. számú határozat esetében az ingyenesség értelmezése tekintetében állított eltérést. A hivatkozott határozat indokolásának [62] bekezdésében a Kúria az Fttv. 6. § (1) bekezdés c) pontja szerinti ár/díj/kedvezmény fogalmat úgy értelmezte, hogy az azonosítható, érdemi hátrány lehet, amely nem nyilvánvaló a szolgáltatás immanens természetére alapján. A perbeli esetben az ingyenes lemondás opciója olyan többletszolgáltatás, aminek természetéből következik, hogy árkülönbséget eredményezhet. Továbbá, az ingyenesség nem az árkülönbségre vonatkozott, hanem a szoba teljes árára; amennyiben a

fogyasztó igénybe vette az opciót és lemondta a foglalást, azonosítható, érdemi hátránya nem keletkezett. Erre figyelemmel a panasszal támadott közbenső ítélet elvi tartalma {indokolás [78] bekezdés} és a hivatkozott határozat elvi tartalma {indokolás [81] bekezdés} is ellentétes.

- [13] Az alperes nyilatkozatában kifejtette, hogy a jogegységi panasz megalapozatlan, ezért a bíróságok szervezetről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény (a továbbiakban Bszi.) 41/D. § (3) bekezdése értelmében a panasz elutasításának van helye. Álláspontja szerint a panaszos egyetlen esetben sem támasztotta alá, hogy a Kúria eltért volna a panaszos által megjelölt határozatoktól. A panaszolt ítélet teljes mértékben összhangban van a Kúria joggyakorlatával a Kfv.III.38.283/2018/12. számú ítélet kapcsán, tekintettel arra, hogy az Fttv. 2. § (h) pontjából következően az ügyleti döntés nem lehet azonos a foglalás megkezdésével, az ügyleti döntés fogalma átfogja azt a folyamatot, mely a foglalás megkezdéséhez vezethet. A Kfv.II.37.243/2021/11. számú ítélet körében alperes kifejtette, hogy nincs ügyazonosság, a panaszos érvelése alaptalan, tekintettel arra, hogy a Kfv.II.37.243/2021/11. számú ítéletben az ingyenesség kapcsán az adatokkal, mint értékkel bíró „fizetési módot” vizsgálta a bíróság, míg jelen ügyben a Kúria a támadott határozatban rámutatott a lemondható és nem lemondható szolgáltatás díja közötti különbségre és annak félrevezető kommunikációjára. Kifejtette, hogy az ingyenesként kommunikált termékek esetében azt kell figyelembe venni, hogy egy ingyenesnek kínált szolgáltatás igénybevétele esetén kell-e a fogyasztónak plusz pénzügyi ellenértéket átadnia a szolgáltató részére.

A Kúria Jogegységi Panasz Tanácsának döntése és annak jogi indokai

- [14] A jogegységi panasz – az alábbiak szerint – nem alapos.
- [15] A Kúriának az Alaptörvény 25. cikk (3) bekezdéséből következő alkotmányos feladata, hogy biztosítsa a bíróságok jogalkalmazásának egységét. Ezt a feladatát az ítélezése során akkor teljesíti, ha a korábbi döntéseiben elfogadott jogértelmezést, elvi megállapításokat („*ratio decidendi*”-t) az azonos ügyekben követi.
- [16] A Bszi. 41/B. § (1) bekezdése értelmében jogegységi panasznak van helye – a pervezetésre vonatkozó végzés kivételével – a Kúriának az eljárási törvény alapján további fellebbezéssel, felülvizsgálati kérelemmel vagy felülvizsgálati indítvánnyal nem támadható határozata ellen, ha a felülvizsgálati kérelemben a Kúria 2012. január 1. után hozott és a Bírósági Határozatok Gyűjteményében közzétett határozatától jogkérdésben való eltérésre már hivatkoztak, és a Kúria az eltéréssel okozott jogsértést határozatában nem orvosolta.
- [17] A Jogegységi Panasz Tanács már több döntésében elvi élel fejtette ki, hogy a jogegységi panasz jogintézménye nem a panaszosnak a per tárgyává tett jog- és érdeksérelmének kiküszöbölésére szolgál. Erre a bírósági eljárási törvények által szabályozott rendes és rendkívüli jogorvoslatok többirányú lehetőséget biztosítanak. A jogegységi panasz eljárás, mint ahogy a nevéből is tükröződik, a közzétett határozattól eltérés feloldását, a jogegység biztosítását célozza, nem pedig újabb jogorvoslati fórumot nyit a panaszosnak, a megelőző eljárások során szükségszerűen már érvényesített jog- és érdeksérelm orvoslására. (Jpe.I.60.001/2021/2.) Ugyancsak e körben mutatott rá a Jogegységi Panasz Tanács arra is, hogy a jogegységi panasz eljárás egy a Bszi-n alapuló, rendkívüli, jogerő utáni, jogegységet célzó, sui generis eljárás. A jogrendszer belső koherenciájának megteremtését szolgáló önálló eszköz. Jogorvoslati eljárás ugyan, de nem a per folytatása. Nem jelentheti a felülvizsgálati

eljárás megismétlését, továbbá az abban szereplő indokolás felülmérlegelését. Nem működhet kvázi „szuper-felülvizsgálatként” (Jpe.I.60.011/2021/3.).

- [18] A jogegységi panasz érdemi vizsgálatánál először is azt kell megállapítani, hogy a hivatkozott kúriai határozatok valóban összevethetők-e a jogegységi panasszal támadott kúriai határozattal. E körben hangsúlyozza a Jogegységi Panasz Tanács, hogy a jogegységi panasz eljárásban jogkérdésekre vonatkozó eltérést vizsgál a támadott és a referenciaként megjelölt határozatok között. A jogértelmezések összehasonlítása azonban nem lehet teljesen absztrakt, mivel az összevetett határozatok egyrészt konkrét tényállások vonatkozásában értelmezték az alkalmazandó jogszabályokat, másrészt ezt csak az adott ügyekben előterjesztett kérelmek keretei között teheték meg. Ez ugyan nem követeli meg a teljes tényállás-azonosságot, de az érintett határozatoknak az általuk elbírált tény- és jogkérdésekre vonatkozó lényegi összevethetőségét igen. Ezt a nem teljes tényállási azonosságot, ugyanakkor lényegi összevethetőséget fejtette ki a Kúria a Jpe.I.60.005/2021. számú határozatában az ügyazonosság követelményének megfogalmazásával.
- [19] A Jpe.I.60.002/2021/7. számú határozat pedig azt is rögzítette, hogy a jogegység követelménye megköveteli annak vizsgálatát, hogy mikor áll fenn az ügyek (bírói döntések) közötti azonosság. Az ügyazonosság több tényező által befolyásolt, összetett jogfogalom, amelyet mindig esetről esetre kell vizsgálni. Ennek során szigorúan kell venni az összehasonlított bírói döntésekben az alkalmazott anyagi jogszabály egyezőségét (hatály, normatartalom) és a jogértelmezés szempontjából releváns tények lényegi hasonlóságát, továbbá közigazgatási perben – a kérelemhez kötöttség és a közigazgatási ügy tárgya által meghatározott vizsgálat miatt – a hatósági, a kereseti és a felülvizsgálati kérelem ténybeli és jogi azonosságot befolyásoló elemeit. Nincs ügyazonosság az eltérő anyagi jogi háttérű, azonos anyagi jogi háttér mellett eltérő kérelmet tartalmazó, vagy azonos anyagi jogi háttér mellett eltérő tényállású közigazgatási ügyek és annak alapján indult közigazgatási jogviták között. Alappal kérdőjelezhető meg az ügyazonosság továbbá azonos anyagi jogi háttér mellett eltérő kereseti vagy eltérő felülvizsgálati érvelés esetén.
- [20] A jogegységi panaszt előterjesztő féltől elvárható, hogy a támadott döntés és a közzétett kúriai döntés(ek) közötti ügyazonosságot bemutassa, annak fennállását részletesen indokolja, a jogkérdésben való eltérést a kezdeményező pontosan megjelölje, és panaszában állítson fel párhuzamot a jogkérdés szempontjából releváns tények, alkalmazandó jogszabályok, az eljárás kereteit meghatározó kérelmi elemek hasonlóságára utalva, továbbá mutassa be, hogy a közzétett döntésekben milyen elvi megállapítás került rögzítésre, ugyanezen jogkérdésben milyen álláspontot fogadott el az ítélező tanács és indokolja meg, miben látja a közzétett és támadott kúriai döntés közötti eltérést.
- [21] A perbeli esetben a felperes elsőként a Kfv.III.38.283/2018/12. számú határozattól való eltérésre hivatkozott. Az ellentétet az ügyleti döntés Fttv. 2. § h) pontja szerinti fogalmának értelmezése kapcsán állította, ütköztetve e határozat indokolásának [60]-[61] bekezdéseit, valamint a panasszal támadott közbenső ítélet indokolásának [57] bekezdését.
- [22] Az Fttv. 2. § h) pontja szerint e törvény alkalmazásában ügyleti döntés: a fogyasztó arra vonatkozó döntése, hogy kössön-e, illetve hogyan és milyen feltételek mellett kössön szerződést, továbbá, hogy gyakorolja-e valamely jogát az áruval kapcsolatban.
- [23] A Kfv.III.38.283/2018/12. számú határozat alapjául szolgáló ügyben egy kozmetikai termékeket forgalmazó vállalkozás megtevesztette a fogyasztókat egyediként hirdetett

ajánlataival, valamint valótlanul állította, hogy csak korlátozott ideig érhető el honlapján a felugró ablakokon látható termékek a feltüntetett promóciós árakon. A kúriai határozat indokolása szerint „*a felperesek félreértelmezték az ügyleti döntés fogalmát, azt állítva, hogy csupán termék megvásárlására (rendelés feladására) vonatkozó fogyasztói döntés minősülhet ügyleti döntésnek. Mind az alperesi határozat, mind az elsőfokú ítélet részletesen bemutatja, hogy a fogyasztói döntés meghozatala tehát egy folyamat, amelynek nem csak az egészét, hanem egy szakaszát is védi a jog a maga eszközeivel. A kereskedelmi gyakorlat fogalmába az Fttv. 2. § d) pontja alapján lényegében az áru értékesítésével, eladásának ösztönzésével összefüggő, minden tevékenység, így a felugró ablakok alkalmazása is beletartozik. Az elsőfokú bíróság ítéletében pontosan rögzítette, hogy felperesek kommunikációjában mi tekinthető ügyleti döntésnek, amikor kifejtette, hogy a felperesek kereskedelmi gyakorlata két aktív választási gombot kínált, és ezek mindenképpen ügyleti döntésnek tekintendők, azon tájékoztatást követően is, hogy »Figyelem, ez egy megismételhetetlen egyszeri ajánlat, ha lejár az idő, ez az ablak eltűnik!«. A fogyasztó egyik döntése, hogy »Köszönöm nem érdekel«, a másik döntése pedig, hogy »Kosárba rakom«. A Kúria ezzel kapcsolatban arra mutat rá, hogy a »Kosárba« kattintás már egy ügyleti döntés, ha utóbb mégsem rendel a fogyasztó, ez már egy újraértékelés, újragondolás, újabb döntés. A felperesi álláspont elfogadása esetén olyan, hogy ügyleti döntés nem is volna akkor, ha – ahogy az interneten az szokásos – utóbb el lehet állni a vásárlástól» {indokolás [60]-[61]}.*

- [24] A Jogegységi Panasz Tanács megállapította, hogy a Kfv.III.38.283/2018/12. számú határozat indokolásának idézett szövegéből – szemben a panaszban foglaltakkal – nem következik, hogy online értékesítés esetén kizárólag a termék virtuális kosárba helyezése (a „*Kosárba rakom*” gomb megnyomása) minősül az Fttv. 2. § h) pontja szerinti ügyleti döntésnek, ilyen megállapítást a határozat nem tartalmaz. Hangsúlyozza a Panasz Tanács, hogy a felhívott ügyben a felperesek a fellebbezésükben arra hivatkoztak, miszerint az ügyleti döntés a vásárlás befejezésével, azaz a kosár tartalmának véglegesítésével dől el, a felugró ablakok csupán a termék kosárba helyezését szolgálják. A vásárlónak a termék kosárba helyezését követően még lehetősége van tovább böngészni, törölni, sőt akár a teljes kosarat üríteni, illetve dönthet úgy is, hogy a terméket a kosárban hagyja, és egy későbbi időpontban vásárolja meg. Ezzel az érveléssel összefüggésben fejtette ki a Kúria, hogy a „*Kosárba*” kattintás is ügyleti döntés, ha pedig utóbb mégsem rendel a fogyasztó, az ugyancsak egy – újabb – döntés.
- [25] A hivatkozott határozat és a panasszal támadott közbenső ítélet az ügyleti döntés mibenlétét nem értelmezte, illetve értékelt eltérően. Mindkét határozat egyezően mutatott rá arra az elvi megfontolásra, hogy az ügyleti döntés egy folyamat, a kereskedelmi gyakorlat jogszerűségének pedig e folyamat egésze alatt fenn kell állnia. A panasszal támadott közbenső ítélet alapjául szolgáló jogerős ítélet a jogértelmezés során éppen a Kfv.III.38.283/2018/12. számú határozatban foglaltakból indult ki, ezt követően pedig – az adott ügy egyedi tényállásának megfelelően – vizsgálta, hogy a fogyasztók ügyleti döntésének folyamatában miként értékelhető a felperes kereskedelmi gyakorlata {jogerős ítélet indokolás [87]-[88], panasszal támadott közbenső ítélet indokolás [57]}.
- [26] A Jogegységi Panasz Tanács kiemeli, hogy a jogegységi panasz eljárásban nem általában vizsgálja a panasszal támadott határozat jogszerűségét, és nincs lehetőség a jogerős ítélettel szembeni megismételt, illetve újabb jogi érvek érdemi értékelésére sem. Emiatt a felperesnek a panasszal támadott közbenső ítélet indokolását sérelmező előadását nem vehette figyelembe.

- [27] A másik határozat, amellyel összefüggésben a felperes eltérésre hivatkozott, a Kfv.II.37.243/2021/11. számú határozat volt. E körben az Fttv. 6. § (1) bekezdés c) pontjára és az ingyenesség mikénti értelmezésére utalt, kiemelve a határozat indokolásának [62] és [81] bekezdéseit, valamint a panasszal támadott közbenső ítélet indokolásának [78] bekezdését.
- [28] Az Fttv. 6. § (1) bekezdése szerint megtévesztő az a kereskedelmi gyakorlat, amely valótlan információt tartalmaz, vagy valós tény – figyelemmel megjelenésének valamennyi körülményére – olyan módon jelenít meg, hogy megtéveszti vagy alkalmas arra, hogy megtéveszse a fogyasztót az alábbiak közül egy vagy több tényező tekintetében, és ezáltal a fogyasztót olyan ügyleti döntés meghozatalára készíti, amelyet egyébként nem hozott volna meg, vagy erre alkalmas: c) az áru ára, illetve díja, az ár, illetve díj megállapításának módja, különleges árkedvezmény vagy árelőny megléte.
- [29] A Kfv.II.37.243/2021/11. számú határozat alapjául szolgáló ügyben egy közösségi média platform által folytatott kereskedelmi gyakorlat tisztességtelenségét amiatt állapította meg a hatóság, mert a fogyasztóknak ugyan nem kellett díjat fizetniük a szolgáltatás igénybevételeért, de felhasználói aktivitásukkal és adataikkal üzleti hasznot hajtottak a vállalkozásnak. A kúriai határozat indokolása szerint *„az alperes maga is elismerte, hogy saját értelmezése kiterjesztő. A Kúria elfogadja a kiterjesztő értelmezést annyiban, hogy ingyenesség alatt a szöveg kontextusától függően akár nem csak pénzbeli, de más a fogyasztói döntést befolyásoló, azaz valamilyen azonosítható érdemi – ugyanakkor nem a szolgáltatás immanens természetéből adódó nyilvánvaló (pl. ingyenes hirdetésből élő offline újság) – hátrányt lehet »ellenszolgáltatásnak« és akár a szolgáltatás áráként is értelmezni. Ugyanakkor az eljáró bíróság helyesen állapította meg, hogy az alperes jogértelmezése átlépi a jogalkalmazói kereteket, és jogszabály-módosítás nélkül nem lehet a »ár/díj/árkedvezmény« fogalmába beletartozónak értékelni a fenti feltételeknek meg nem felelő »ellenszolgáltatást«.* Elvi éllel rögzítette, hogy *„az Fttv. 6. § (1) bekezdés c) pontja alkalmazásában, áru ára vagy díja alatt (áru alatt értve a szolgáltatásokat is) a pénzügyi ellenszolgáltatáson túl minden olyan, a fogyasztónak hátrányt okozó ellenszolgáltatást is érteni kell, amely hátrány az áru természetéből immanens módon nem következik, közvetlenül hat, és szignifikáns, tehát ügyleti döntés befolyásolására érdemben képes, vagy arra alkalmas”* {indokolás [62], [81]}.
- [30] A Jogegységi Panasz Tanács rámutat, hogy a hivatkozott határozat kifejezetten a személyes adatoknak célzott hirdetésekre való használatra átadását vizsgálta, és arról mondta ki, hogy az a fogyasztó részéről nem tekinthető olyan ellenszolgáltatásnak, amely az Fttv. 6. § (1) bekezdés c) pontja alá tartozna. Vizsgálódása során azt a kérdést járta körül, hogy ellenszolgáltatásnak tekinthető-e a nem pénzbeli hátrány, s ennek mentén fogalmazta meg a fentebb idézett szempontrendszer. Ezzel szemben a panasszal támadott határozat alapjául szolgáló ügyben a hatóság és a bíróság is egyértelműen pénzbeli hátrány felmerülését róta a felperes terhére, nevezetesen, hogy az ingyenes lemondással kínált szállás esetében nem nyújtott tájékoztatást arról, hogy az ingyenes lemondás árát a szállás árába beépítették. Így a konkrét esetre a hivatkozott határozat elvi tartalma nem vonatkoztatható.
- [31] A jogegységi panasz érdemi vizsgálatánál ezúttal is először azt kell megállapítani, hogy a hivatkozott határozat valóban összevethető-e a panasszal támadott határozattal. A jogértelmezések összehasonlítása nem lehet teljesen absztrakt, mivel az összevetett határozatok egyrészt konkrét tényállások vonatkozásában értelmezték az alkalmazandó jogszabályokat, másrészt ezt csak az adott ügyekben előterjesztett kérelmek keretei között tehették meg. Ez ugyan nem követeli meg a teljes tényállás-azonosságot, de az érintett határozatoknak az általuk elbírált tény- és jogkérdésekre vonatkozó lényegi összevethetőségét

igen. Nem sérül a jogegység követelménye, ha az ítélkező tanács nem követi az eltérő ténybeli és jogi megítélésű ügyekben alkalmazott jogértelmezési módszereket.

- [32] A Kúria a panasszal támadott ítélet indokolásának [55]-[56] bekezdéseiben részletesen foglalkozott a felperes által a Kfv.II.37.243/2021/11. számú határozattal összefüggésben felvetett szempontokkal, amikor kifejtette: *„a hivatkozott döntés a jelen ügygel nem analóg, mert az adatátadás, adatkezelés, adatszolgáltatás aspektusából vizsgálta az Fttv. 6. § (1) bekezdés c) pontját (...). Releváns jelentősége a jelen ügy szempontjából annak van, hogy az ingyenesség világos és egyértelmű jelentéstartalmat hordoz, az átlagfogyasztótól pedig nem várható el, hogy egy adott reklám tartalmában kételkedjen, annak valóság tartalmával ellentétes körülményeket keresse, kutassa (Kfv.III.37.020/2014/5.). Az Fttv. 6. § (1) bekezdés c) pont sérelméhez elegendő a kereskedelmi gyakorlat arra való alkalmassága, hogy a fogyasztót olyan ügyleti döntés meghozatalára készítse, amelyet egyébként nem hozott volna meg. Az ár a fogyasztó számára a versenyző kínálatok közötti választás során az eligazodást jelentő legfontosabb mérce, amelyhez közvetlenül kötődik az is, hogy a fogyasztók orientálódása során nemcsak az adott áru tényleges fogyasztói ára, hanem a számukra biztosított megtakarítás, kedvezmény feltüntetése is jelentős befolyásoló tényező lehet. A felperes kereskedelmi kommunikációja nem volt egyértelmű, nem volt világos, a fogyasztó nem tudott pontos képet alkotni az ingyenes lemondással hirdetett szolgáltatás mibenlétéről, az a fogyasztó számára nyilvánvalóan egyfajta árkedvezmény formájában jelent meg, nem kellett szükségszerűen annak az ismeretnek a birtokában lennie, hogy habár a foglalás lemondásának nincsen díja, de az ilyen opcióval hirdetett ingyenes foglalás kedvezménye a szoba árába kerül beépítésre. (...) A felperes ingyenes lemondás lehetőségére vonatkozó kereskedelmi kommunikációja a valós tény, azaz, hogy lemondás esetén a fogyasztónak nem kell fizetnie semmit, megtévesztő módon tartalmazta, mivel a felperes nem tette egyértelművé, hogy a lemondás díja a szállás árába került beépítésre és az ingyenes lemondás nélkül azonos kondíciókkal bíró szállás kedvezőbb áron elérhető.”*
- [33] Leszögezi tehát a Jogegységi Panasz Tanács, hogy alaptalan volt a jogegységi panasz kifogása, miszerint a felülvizsgálati eljárásban is hivatkozott eltéréseket a panasz tárgyává tett közbenső ítélet nem orvosolta, ugyanis tényleges jogértelmezési és – alkalmazási eltérés hiányában erre sem szükség, sem jogszabályi lehetőség nem volt. A panaszos felperes által megjelölt „eltérések” a felhívott ítéletek lényeges tényállásbeli különbözőségéből adódtak, az pedig, hogy a jogszabályi háttere valamennyi vizsgált ügynek azonos volt, nem teremtett alapot a tényállás- adekvát jogértelmezés eltérőség alapú megkérdőjelezésére.
- [34] Ismételten hangsúlyozza a Jogegységi Panasz Tanács, hogy a jogegységi panasz eljárásban az ítélkező tanács által megállapított tényeket és önmagában a jogértelmezés helytállóságát nem bírálhatja felül, mivel ez az eljárás nem jelent egy újabb teljes körű jogorvoslatot. A vizsgálat csak már közzétett és az ítélkező tanács által meghozott döntések jogkérdésben való, a panasz által állított eltérésére kell, hogy szorítkozzon. Így a panasz eljárásban nem értékelhette újra az ügy tényállását, nem minősíthette újra a felperes által reklámozott ingyenes lemondási opciót.
- [35] A kifejtettekre tekintettel a Kúria Jogegységi Panasz Tanácsa megállapította, hogy a panasszal támadott ítélet és a panaszban hivatkozott határozatok között a felvetett jogkérdésekben eltérés nem állapítható meg, ezért a jogegységi panaszt a Bszi. 41/D. § (3) bekezdése alapján elutasította.

Záró rész

- [36] A panasz alaptalanságára tekintettel a jogegységi panasz eljárásnak az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 50. § (1) bekezdésében meghatározott mértékű, megfizetett illetékét a panaszosnak kell viselnie a Bszi. 41/C. § (2) bekezdés i) pontja folytán alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 83. § (1) bekezdése alapján. A jogegységi panasz eljárás illetéke az Itv. 50. § (1) bekezdése szerint 70.000 forint, mivel a jogegységi panasz közbenső ítélet ellen irányult. A panaszos ezért az Itv. 80. § (1) bekezdés i) pontja alapján az általa megfizetett 3.500.000 forint illetékösszegeből a szükségtelenül megfizetett 3.430.000 forint különbözet visszatérítését kérheti az adóhatóságtól.
- [37] Az ellenérdekű fél a panasz eljárásban költséget nem igényelt, ezért e tárgyban rendelkezni nem kellett.
- [38] A határozat ellen sem a Bszi., sem más jogszabály nem biztosít jogorvoslatot.

Budapest, 2022. október 24.

Dr. Varga Zs. András s.k. a tanács elnöke, Dr. Varga Zs. András s.k. a tanács elnöke az aláírásban akadályozott Dr. Fekete Ildikó előadó bíró helyett, Dr. Balogh Zsolt s.k. bíró, Dr. Bartkó Levente s.k. bíró, Dr. Csák Zsolt s.k. bíró, Dr. Domonyai Alexa s.k. bíró, Dr. Döme Attila s.k. bíró, Dr. Dzsula Marianna s.k. bíró, Dr. Farkas Attila s.k. bíró, Dr. Hajdu Edit s.k. bíró, Dr. Hajnal Péter s.k. bíró, Dr. Harangozó Attila s.k. bíró, Dr. Harter Mária s.k. bíró, Dr. Kovács András s.k. bíró, Dr. Kovács Zsuzsanna s.k. bíró, Dr. Kurucz Krisztina s.k. bíró, Nyírőné dr. Kiss Ildikó s.k. bíró, Dr. Sperka Kálmán s.k. bíró, Dr. Tánczos Rita s.k. bíró